

112517

Det er et spørsmål som flere ganger har vært berørt på våre Førermøter, og det er også ofte fremme i forbindelse med det praktiske arbeid i fylkene. Jeg sikter til Nasjonal Samlings, Ungdomsfylkingens, og da særlig Ungdomstjenestens forhold til kirken og religionen. Som vår Fører mange ganger har framholdt er NS en nasjonal og politisk bevegelse som ikke har noen ^{ppasselle} religiøse oppgaver. Senest berørte han disse ting i sin tale 1. februar i år. Han tilbakeviste de rykter og påstander som er så utbredt blant våre motstandere om at partiet og staten motarbeidet kristendommen. Han kom inn på forvrengningene av programposten "kristendommens grunnverdier vernes", og uttalte blant annet: "Men jeg vil for å rydde vekk enhver misforståelse her igjen slå fast hva jeg for øvrig ellers oftere har gitt uttrykk for i andre ordelag, at meningen med denne programpost er at kristendommen i vårt folk skal vernes ----- ". Føreren har videre inntatt det standpunkt at partiet og staten ikke blander seg inn i kirkens anliggender såsant denne ikke beskjeftiger seg med politikk og forhold som hører inn under staten. - Når det gjelder NSUF så er det slik at vårt arbeid med ungdommen ligger på andre områder enn kristendommens og det religiøse. Ungdommens religionsopplæring skal fortsatt ivaretas av hjem, skole og kirke. Der skal fra Ungdomsfylkingens side ikke forekomme angrep på kristendommen og det skal sørges for at det i NSUF og i Ungdomstjenesten ikke vil bli gitt uttrykk for kristendomsfiendtlige anskuelser. Der har innen NSUF vært en tendens til å danne seg to motstridende oppfatninger på dette område, eller man har kanskje bare trodd at det har vært slik. Mot en sådan utvikling må jeg på det mest bestemte advare. Disse ting skal innen NSUF ikke gjøres til noe stridsspørsmål. Den enkeltes oppfatning av, og interesse for det religiøse er en privatsak som vi i vårt arbeid i Ungdomsfylkingen skal stille i bakgrunnen - det er en sak som ikke direkte berører Ungdomsfylkingens arbeidsområde. Det må vises respekt og toleranse for andres meninger og følelser enten de går i den ene eller annen retning. Man bør for eksempel hvis mulig sørge for at det unngås å arrangere stevner og møter i kirketiden. -

Utdrag av minister Stangs redegjørelse
ved NSUF - Førermøtet 1. mai 1943.-----

Oppbevart av Trond Rønning.